

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LXXIII. Scriptores Catholici refutati, falso putantes Imperatorem posse
Preces dirigere ante indultum Apostolicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

166 *De primariis Precibus Imperialibus*
tropolitanæ Ecclesiæ Illustrissimum Ca-
pitulum plura sunt insignium Collegiata-
rum Capitula, ad quæ nullas à Leopoldo
Preces primarias pervenisse constat.
De aliis plurimis non loquimur, cum
satis manifestum sit parce nimis Leopoldo
Precibus usum, quod is optime
sciret sine indulto Apostolico Germanos
Antistites, & inclyta Capitula non ita
facile suis Precibus obsecutura. Immo
compertum est plures, atque plures Im-
periales Leopoldi Preces vacuas ad eun-
dem rediisse. Quamobrem hanc qua-
stionem definire exemplo Augustissimi
Leopoldi, contra tot rationes hactenus
relatas, evincente, Imperatores sine Di-
plomate Apostolico hanc potestatem mi-
nime habere, & talibus precibus paren-
tes, & Precistas in pœnas inflictas in Sy-
nodo VII. œcumenica incidere, postha-
bitis etiam tot exemplis tantorum Impe-
ratorum jam adductis, qui spatio duo-
rum & amplius sæculorum putarunt, &
fassi sunt, hæc Preces ab indulto Apo-
stolico pendere; non pertinet ad iustum
rerum æstimatorem; sed ad eos, qui ve-
ritate postposita, inanibus nugis gravis-
simam rem absolvere sibi fas esse arbi-
trantur.

LXXIII.
Scriptores

Superest nunc, ut errorem tollamus,

quo plerique Catholici scriptores Germani contendunt, Imperatorem hasce Preces ante indultum Apostolicum posse dirigere. Isti sunt Henricus Wagnareck commentarii exegetici sacrorum Canonum tom. 1. lib. 3. tit. 5. de præbend. pag. mihi 487. & seq., Engel. pariter lib. 3. tit. 5. de præbend. §. 6. pag. mihi 491., & iis quæ sequuntur Pyringh. eod. lib. 3. tit. 5. de præbend. num. 371. Quippe laudati Doctores postquam probarunt Augustissimos Imperatores non posse soli consuetudini antiquæ, & jus Precum tantummodò pendere ex indulto Apostolico: postquam etiam prodiderunt à quadringentis saltem annis Romanos Pontifices consuevisse id indultum singulis Imperatoribus concedere, & Rodulphum I., Carolum IV., Wenceslaum, & cæteros id indultum obtinuisse, necnon post Concordata perseverasse Pontifices id ipsum Imperatoribus indulgere, Concordatis nominatim derogando, uti legitur apud eundem Wagnareck loco adducto §. Ea tibi, & §. Tertio, vers. Sed in contrarium pag. 492. & §. Quarto in fin. pag. 495., Engel. superius relatam num. 70. 71. & §. sexto, & §. octavo, vers. Cæterum pag. 493. & Pyringh., autumant posse Im-

Catholici re-
futati, falso
putantes Im-
peratorem
posse Preces
dirigere ante
indultum A-
postolicum.

168 De primariis Precibus Imperialibus
peratores auctoritate Apostolica vigore
indulti, concedi soliti, Preces dirigere,
utpote habentes indubiam præsumptionem
de mente, & voluntate Romani
Præfulis, satisque esse indultum Pontifi-
cium supervenire, ut videatur Papa
ratas habere, & comprobare Preces ante
indultum directas. En verba Wagnareckii:
*Consuetudo hac non habet vim ex parte Im-
peratoris, ut supra diximus, sed ex sola
benevolentia Pontificis, qui cum possit ta-
lia privilegia revocare, vel negare Prin-
cipibus, id non facit. Neque obstat, quod
Pontifex dicat, Ferdinandum post factam
de persona sua electionem à se confirmatam,
significasse desiderium suum obtinendi hoc
privilegium: cum enim ab immemoriali
tempore Pontifices semper consueverint legi-
time electis Romanorum Regibus in Impera-
tores promovendis tale indultum conferre,
habent electi ejusmodi indubiam, certamque
præsumptionem de mente, & voluntate, cu-
jus gratia & auctoritati, non sue insisten-
tes, primariis Precibus utuntur ante con-
firmationem, & indulti hujusmodi emana-
tionem. Electus autem in Imperatorem
nomine, & auctoritate Apostolica potesta-
tem nominandi, vigore hujus indulti con-
cedi solitam, statim erga benemeritas per-
sonas exercet, ut nihil causa sit, cur Pon-*

is rex ratum non habeat, & rati habitationem literis, licet posterius datis, ad ipsam electionis diem retrahatur, & mandato, sive indulto equiparari velit. Sic vidimus Ferdinandum IV. memorie Auguste in Regem Romanorum electum absque mora Preces primarias cumulatum, aut saltem earum expectativas, nemine improbante, contulisse, antequam confirmationem Roma petere, & accipere potuerit. Hæc Wagnerckius: in cuius sententiam iverunt etiam Pyringhius, & Engelius, supra relati. Sed eorum opinio adversatur apertissime sacris Canonibus: quippe si iidem Doctores fatentur has Preces habere vim ex sola benevolentia Romanorum Pontificum, qui possent non concedere id indultum; nemo sibi persuadere poterit Imperatores habere indubiam mentem Pontificum, ita ut si certi omnino reddantur, Papam id indultum non negaturum. Præterea quis unquam affirmabit, ex nuda præsumptione posse hunc oriri effectum, ut sine privilegio Apostolico queat laicus Princeps sacris juribus potiri, cogere Electores, & Collatores Beneficiorum Ecclesiasticorum ad eligendum, & conferendum Precistæ; immo & dare mandata de providendo vacatura contra œcumenica Concilia, ac si in

170 *De primariis Precibus Imperialibus*
jure definitum non esset, quod con-
ventia, seu tolerantia Papæ in hac re
nihil opitulari potest Principibus laicis,
neque inducere dispensationem, aut ra-
tificationem ullam, uti supra notavimus
numero xxv. Sane si hæc fieri posse di-
cerentur, utique laicæ potestates facile
sibi arrogarent jus in spiritualibus, &
Beneficiis Ecclesiasticis, ac si Romani
Pontifices negaturi non essent privilegium:
quæ res confunderet potestatem laicalem,
& Ecclesiasticam, & immane scandalum
in universalem Ecclesiam ingereret.

LXXIV.
CLEMENS XI.
contra Imper-
atoris Preces
reclamar.

At cur tempus terimus in hac re, si
circumstantiæ præsentis casus rationes ab
adversæ partis scriptoribus adductas sub-
vertunt. Fama est per totam Europam
diffusa, Sanctissimum universalis Eccle-
siæ Pontificem CLEMENTEM XI. contra
hæc Preces Augustissimi Imperatoris re-
clamare, neque ullo modo pati, ut Or-
dinariis dirigantur: palam declarasse,
eas executionem sortiri minime posse abs-
que indulto Pontificio, cum tamen Au-
gustissimus Imperator, vel saltem ejus
Ministri edixerint non indigere Cæsarem
indulto Pontificio, sed inniti posse soli
consuetudini, de cujus viribus jam dis-
seruimus. Itaque cedit præsumptio veri-
tati, cessat ratificatio Pontificis; ejus